

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1936 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av en mellan Sverige och Schweiz den 15 januari 1936 avslutad konvention om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, m. m.

Genom en den 17 januari 1936 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 25, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av texten till en mellan Sverige och Schweiz den 15 januari 1936 avslutad konvention om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, *dels* äskat riksdagens godkännande av nämnda konvention, *dels ock* föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.

Konventionens text finnes i propositionen intagen på franska språket jämte översättning till svenska språket. Den franska texten och översättningen äro av följande lydelse:

Konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

(Översättning.)

Convention entre la Suède et la Suisse relative à la reconnaissance et l'exécution de décisions judiciaires et de sentences arbitrales.

Sa Majesté le Roi de Suède et

Le Conseil Fédéral Suisse désireux de régler les rapports entre les deux Pays sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires et des sentences arbitrales, ont résolu de conclure une Convention en cette matière et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir

Sa Majesté le Roi de Suède:

Monsieur R. J. Sandler, Son Ministre des Affaires Etrangères;

Le Conseil Fédéral Suisse:

Monsieur Charles Lardy, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse à Stockholm;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

L'autorité des décisions de la juridiction contentieuse rendues dans l'un des Etats contractants en matière civile, y compris celles qui ont été rendues sur des conclusions de droit civil dans un procès pénal, sera reconnue dans l'autre Etat si lesdites décisions remplissent les conditions spécifiées par les articles suivants.

Article 2.

Seront considérées comme décisions judiciaires, au sens de la présente Con-

Konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

Hans Majestät Konungen av Sverige och

Schweiziska Förbundsrådet, som finna önskvärt att ordna förhållandet mellan de båda länderna i fråga om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, hava beslutat att i detta ämne avsluta en konvention och hava till sina befullmäktigade ombud utsett,

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena R. J. Sandler;

Schweiziska Förbundsrådet:

Schweiziska konfederationens Envoyé extraordinaires och Ministre plénipotentiaire i Stockholm Charles Lardy;

vilka, efter att hava delgivit varandra sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Domar, som i den ena av de fördragslutande staterna i rättegångsmål meddelats i ämnen av civil natur, däri inbegripna domar som i sådana ämnen meddelats i brottmål, vare gällande i den andra staten, där de uppfylla i följande artiklar stadgade villkor.

Artikel 2.

Såsom domar betraktas enligt denna konvention allmänna domstolars beslut

vention, les décisions rendues par les tribunaux ordinaires et statuant sur le fond du litige. Il en sera de même pour les condamnations aux frais et dépens du procès prononcées en conséquence de la décision statuant sur le fond. Seront aussi réputés tribunaux ordinaires, les autorités exécutives supérieures suédoises («Överexekutor»), en tant qu'elles statueront en matière de dettes reconnues par écrit («lagsökning»), ainsi que les tribunaux de commerce et les tribunaux de prud'hommes suisses.

Les transactions judiciaires seront assimilées, quant à leurs effets, aux décisions judiciaires.

Article 3.

Les décisions rendues en matière de séparation de biens, de séparation de corps et de divorce seront considérées comme décisions de la juridiction contentieuse, même si elles ont été rendues sur la requête des intéressés. Ne seront, par contre, en aucun cas, considérées comme décisions de la juridiction contentieuse les décisions rendues en matière de tutelle et d'interdiction.

Article 4.

La reconnaissance de l'autorité de la décision est subordonnée aux conditions suivantes:

1° que la décision émane d'une juridiction compétente selon les dispositions de l'article 5;

2° que la reconnaissance de la décision ne soit pas manifestement incompatible avec l'ordre public de l'Etat où la décision est invoquée;

3° que, lorsqu'il s'agit d'une décision rendue en matière d'état, de droit de famille ou de droit de succession, elle ne soit pas basée sur une loi dont les dispositions en la matière soient contraires à celles de la loi applicable d'après le droit international privé de l'Etat où elle est invoquée;

4° que la décision soit passée en force de chose jugée d'après la loi de l'Etat où elle a été rendue;

5° qu'en cas de jugement par défaut, l'acte ou la citation qui introduisait

som innebära avgörande av huvudsaken, så ock beslut angående ersättning för rättegångskostnad som meddelats i följd av domen i huvudsaken. Till allmänna domstolar skola hänföras svenska överexekutorer, när fråga är om utslag i lagsökningsmål, ävensom schweiziska handelsdomstolar och yrkesskiljedomstolar.

Lika med dom gälle förlikning som stadfästs av domstol.

Artikel 3.

Beslut som meddelats i mål angående boskillnad, hemskillnad eller äktenskapskillnad skola anses såsom domar i rättegångsmål, ändå att de meddelats på ansökan. Beslut i förmynderskapsärenden skola däremot ej i något fall betraktas såsom domar i rättegångsmål.

Artikel 4.

Såsom villkor för erkännande av dom skall gälla:

1. att domstol i den stat i vilken domen meddelats ägt behörighet enligt bestämmelserna i artikel 5;

2. att erkännande av domen ej skulle vara uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen i den stat där domen åberopas;

3. att, såvitt domen angår ämne av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur, den ej grundats på lag, vars bestämmelser i ämnet äro stridande mot den lag som skolat vinna tillämpning enligt den internationella privaträtten i den stat där domen åberopas;

4. att domen vunnit laga kraft enligt lagen i det land där den meddelats; samt

5. att, såvitt fråga är om tredskodom, utebliven part antingen person-

l'instance ait été remis en temps utile à la partie défaillante, soit en mains propres, soit à son mandataire autorisé.

Article 5.

La compétence de la juridiction de l'Etat où la décision a été rendue est établie, au sens de la présente Convention, dans les cas suivants:

1° lorsque, au moment de l'ouverture de l'action, le défendeur avait son domicile de fait ou, s'il ne s'agit pas d'une personne physique, son siège dans cet Etat, étant entendu que le domicile de fait est le lieu où le défendeur réside avec l'intention de s'y établir;

2° lorsque le défendeur s'était soumis, par convention expresse, à la compétence du tribunal qui a rendu la décision;

3° lorsque le défendeur est entré en matière sans réserve sur le fond du litige;

4° lorsqu'il s'agit d'une demande reconventionnelle connexe à la demande principale;

5° lorsque le défendeur, ayant sur le territoire de l'Etat où la décision a été rendue un établissement commercial ou industriel ou une succursale, y a été cité pour des contestations résultant de leur exploitation;

6° lorsque le défendeur, ayant sur le territoire de l'Etat où la décision a été rendue un représentant qu'il était tenu d'avoir d'après la loi dudit Etat, y a été cité pour des contestations résultant de son activité dans cet Etat;

7° lorsque la décision vise des obligations résultant d'un acte illicite commis par le défendeur dans l'Etat où la décision a été rendue et que la citation lui a été remise en mains propres pendant son séjour dans cet Etat, étant entendu que seront assimilées à ces obligations celles qui résultent d'accidents causés par l'emploi de tous moyens de transport;

8° lorsque la décision émane d'une juridiction prévue par une convention internationale, qui elle-même ne contient pas de dispositions sur la reconnaissance et l'exécution.

ligen eller genom befullmäktigat ombud i tid undfått del av stämningen.

Artikel 5.

Domstol i den stat i vilken domen meddelats skall i följande fall anses behörig enligt denna konvention:

1. där svaranden vid tiden för målets anhängiggörande hade sitt verkliga hemvist eller, då fråga är om annan svarande än fysisk person, sitt säte i denna stat; och skall härvid med verkligt hemvist förstås den ort där svaranden är boende med avsikt att stadigt kvarstanna;

2. där svaranden uttryckligen förbundit sig att svara vid den domstol av vilken domen meddelats;

3. där svaranden utan förbehåll ingått i huvudsakligt svaromål;

4. där fråga är om genkärsmål som äger gemenskap med huvudkärålet;

5. där svaranden inom den stat där domen meddelats innehar ett kommersiellt eller industriellt företag eller en filial och tvisten hänförde sig till denna rörelse;

6. där svaranden i den stat där domen meddelats haft ombud som han enligt lagen i denna stat var pliktig att där hålla och tvisten hänförde sig till verksamhet som han där utövade;

7. där domen avser förpliktelse på grund av lagstridig gärning, som svaranden begått i den stat där domen meddelats, och svaranden under vistelse i denna stat personligen fått del av stämningen; och skall härvid med sådan förpliktelse likställas förpliktelse som har sin grund i olyckshändelse i följd av trafik med fortskaffningsmedel av vad slag som helst;

8. där, enligt internationell överenskommelse som ej innehåller bestämmelser om erkännande och verkställighet, behörighet tillkom domstol i den stat där domen meddelats.

Les dispositions de l'alinéa ci-dessus ne s'appliquent pas en matière d'état, de droit de famille ou de droit de succession. La compétence du tribunal de l'Etat où la décision a été rendue sera reconnue en ces matières lorsque, dans des conditions analogues, la juridiction de l'Etat où elle est invoquée aurait été compétente.

Article 6.

Les autorités de l'Etat dans lequel la décision est invoquée se borneront à examiner si les conditions visées dans les articles précédents sont remplies. Pour cet examen, elles ne seront pas liées par les constatations rapportées dans la décision.

Article 7.

Les autorités judiciaires de l'un des deux Etats doivent se dessaisir des contestations portées devant elles, lorsque, à leur connaissance, ces contestations sont déjà pendantes devant un tribunal de l'autre Etat, pourvu que celui-ci soit compétent selon les règles de la présente Convention.

Article 8.

Les décisions rendues dans l'un des Etats contractants, dont l'autorité doit être reconnue sur le territoire de l'autre Etat en vertu des dispositions des articles précédents, seront, à la requête de l'une des parties, exécutées dans l'autre Etat.

Article 9.

En Suisse, la compétence et la procédure en matière d'exécution forcée sont réglées, si l'exécution a pour objet une somme d'argent ou des sûretés à fournir, par les dispositions de la législation fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite (loi fédérale du 11 avril 1889 et suppléments) et, dans les autres cas, par les dispositions de procédure du Canton où l'exécution doit avoir lieu.

En Suède, la demande d'exequatur sera adressée à la Cour d'appel de Stockholm (Svea hovrätt).

Vad förut i denna artikel är sagt skall icke äga tillämpning å dom som avser fråga av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur. I fråga om sådan dom skall domstolen i den stat där domen meddelats erkännas som behörig, där behörighet skulle hava under motsvarande omständigheter tillkommit domstol i den stat där domen åberopas.

Artikel 6.

Myndigheterna i den stat där domen åberopas äga endast pröva huruvida domen uppfyller i föregående artiklar stadgade villkor. De äro vid denna prövning icke bundna av det avgörande som träffats genom domen.

Artikel 7.

Anhängiggöres inför domstol i den ena av de fördragsslutande staterna talan i sak som veterligen redan är anhängig i den andra staten, skall domstolen visa målet ifrån sig, där domstol i den stat i vilken målet först anhängiggjorts var, enligt vad i denna konvention sägs, behörig att upptaga målet.

Artikel 8.

Dom, som meddelats i den ena av de fördragsslutande staterna och, enligt vad i föregående artiklar sägs, skall gälla i den andra staten, skall, på ansökan av part, verkställas i denna stat.

Artikel 9.

I Schweiz tillämpas i fråga om behörighet att meddela beslut om verkställighet och om förfarandet i sådant ärende, där domen avser förpliktelse att gälla penningar eller att ställa säkerhet, bestämmelserna i förbundslagstiftningen angående utmätning för gäld och angående konkurs (förbundslagen den 11 april 1889 jämte följdförfattningar), och eljest de bestämmelser angående förfarandet som gälla i den kanton där verkställighet ifrågakommer.

I Sverige skall ansökan om verkställighet göras hos Svea hovrätt.

Article 10.

La partie qui requiert l'exécution devra produire:

1° la décision en original ou en expédition authentique;

2° une pièce attestant que la décision est passée en force de chose jugée;

3° les procès-verbaux judiciaires ou d'autres pièces de nature à établir que les conditions prévues à l'article 5, alinéa premier, sont remplies;

4° en cas de jugement par défaut, l'original ou une copie certifiée conforme des pièces constatant que la partie défaillante a été citée conformément aux dispositions de l'article 4, 5°, ou, le cas échéant, de l'article 5, alinéa premier, 7°.

Si la demande d'exécution vise une transaction, elle devra être accompagnée d'une copie du procès-verbal certifiée conforme par l'autorité compétente et d'une pièce attestant que la transaction a été conclue devant un tribunal ou confirmée par celui-ci et qu'elle est exécutoire dans l'Etat où elle est intervenue.

Les documents visés ci-dessus seront en Suède, établis ou légalisés par la Chancellerie du Grand Gouverneur de Stockholm ou par une administration provinciale et

en Suisse, établis par les autorités compétentes et légalisés par la Chancellerie fédérale.

Toutes les pièces à produire devront être accompagnées d'une traduction, conçue dans la langue officielle de l'autorité requise, et certifiée conforme, soit par un agent diplomatique ou consulaire de l'un ou de l'autre Etat contractant, soit par un traducteur public du pays où la décision est invoquée.

Article 11.

La présente Convention ne s'applique pas aux décisions et transactions:

1° en matière de faillite ou de concordat préventif, y compris l'invalidation des contrats du débiteur;

Artikel 10.

Part som begär verkställighet skall förebbringa:

1. domen i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;

2. bevis att domen vunnit laga kraft;

3. domstols protokoll eller annan handling, utvisande att de i artikel 5 första stycket stadgade villkoren äro uppfyllda; samt,

4. där fråga är om tredskodom, handlingar i huvudskrift eller styrkt avskrift av vilka framgår, att utebliven part undfått del av stämningen på sätt i artikel 4, 5. sägs eller, där sådant fall är för handen som i artikel 5 första stycket 7. avses, på sätt där sägs.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av behörig myndighet styrkt avskrift av protokoll ävensom bevis att förlikningen stadfästs av domstol samt är verkställbar i den stat där den ingåtts.

Handlingar som ovan avses skola i Sverige utfärdas eller legaliseras av överståthållarämbetet eller länsstyrelse; och

i Schweiz utfärdas av vederbörande myndighet och i vad rör myndighetens behörighet bestyrkas av förbundskansliet.

Samtliga handlingar skola åtföljas av översättning till verkställighetsmyndighetens officiella språk, och denna översättning skall vara till riktigheten bestyrkt antingen av diplomatisk eller konsular tjänsteman, företrädande endera av de fördragsslutande staterna, eller av offentlig översättare i det land där verkställighet sökes.

Artikel 11.

Denna konvention är icke tillämplig å dom eller förlikning som gäller

1. konkurs eller ackordsförhandling utan konkurs, däri inbegripen fråga om ogiltighet av rättshandling som ingåtts av konkursgäldenären;

2° concernant tout droit réel sur les immeubles situés hors de l'Etat où la décision a été rendue ainsi que l'obligation de prendre des dispositions relatives à ces droits ou les conséquences résultant de la négligence d'une telle obligation; toutefois, la Convention reste applicable en ce qui concerne les décisions et transactions en matière de droit de famille et de succession.

Article 12.

La Convention ne s'applique pas aux décisions rendues ou aux transactions intervenues avant son entrée en vigueur.

Article 13.

La reconnaissance et l'exécution, dans l'un des deux Etats, des sentences arbitrales rendues dans l'autre Etat sera réglée par la Convention pour l'exécution des sentences arbitrales conclue à Genève le 26 septembre 1927. Toutefois, la reconnaissance et l'exécution ne seront pas subordonnées aux conditions prévues à l'article premier, 1er alinéa, de ladite Convention.

L'article 9 et l'article 10, dernier alinéa, de la présente Convention s'appliqueront à la procédure destinée à rendre exécutoires les sentences arbitrales.

Article 14.

La présente Convention ne déroge pas aux dispositions des accords réglant la compétence judiciaire et l'exécution des jugements au sujet de matières spéciales.

Article 15.

La présente Convention sera ratifiée par le Conseil Fédéral Suisse et par Sa Majesté le Roi de Suède, avec l'approbation du Riksdag, et les ratifications en seront échangées à Berne aussitôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur le 1er janvier ou le 1er juillet qui suivra l'expiration d'un délai de deux mois à compter de la date de l'échange des ratifications et restera exécutoire jusqu'au 1er janvier

2. rätt till fast egendom, belägen utom den stats område i vilken domen meddelats, eller skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller påföljd av sådan skyldighets åsidosättande, dock att konventionen skall äga tillämpning, där domen eller förlikningen avser ämne av familjerättslig eller arvsrättslig natur.

Artikel 12.

Konventionen skall ej äga tillämpning å dom som meddelats eller förlikning som stadfästs före dess ikraftträdande.

Artikel 13.

I fråga om erkännande och verkställighet i en av de fördragsslutande staterna av skiljedom meddelad i den andra staten skall den i Genève den 26 september 1927 avslutade konventionen angående erkännande och verkställighet av skiljedomar äga tillämpning, dock att erkännande och verkställighet ej må vägras på den grund att de i nämnda konvention artikel 1 första stycket stadgade villkor ej äro uppfyllda.

Vad i förevarande konvention artikel 9 och artikel 10 sista stycket sägs skall äga tillämpning i fråga om sättet för vinnande av verkställighet av skiljedom.

Artikel 14.

Genom denna konvention göres ej ändring i de bestämmelser, som innefattas i överenskommelser avseende domstols behörighet och verkställighet av domar beträffande vissa särskilda ämnen.

Artikel 15.

Denna konvention skall ratificeras av Schweiziska Förbundsrådet samt av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke, och utväxling av ratifikationshandlingarna skall äga rum i Bern så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli som infaller näst efter det två månader förflutit från det utväxling av ratifikationshandlingarna skett samt förbliver i kraft till den 1 ja-

ou 1er juillet qui suivra l'expiration d'un délai d'un an à partir de la date de sa dénonciation par l'un des Etats contractants.

nuari eller den 1 juli som infaller näst efter ett år sedan uppsägning från någongendera sidan skett.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ont revêtu la présente Convention de leurs signatures.

Till bekräftelse härav hava de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Fait à Stockholm en double original le 15 janvier 1936.

Som skedde i Stockholm i två original-exemplar den 15 januari 1936.

Rickard Sandler. Charles Lardy.
(L. S.) (L. S.)

(Underskrifter.)

Det vid propositionen fogade *lagförslaget* är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Dom som i Schweiz meddelats i tvistemål, så ock dom som i fråga om annat än straff eller förverkande av gods där givits i brottmål, vare under de i denna lag stadgade villkor gällande jämväl här i riket.

2 §.

Med dom förstås i denna lag allmän domstols beslut som innebär avgörande av huvudsaken, så ock beslut angående ersättning för rättegångskostnad som meddelats i följd av beslutet i huvudsaken. Under allmänna domstolar inbegripas schweiziska handelsdomstolar och yrkesskiljedomstolar.

Lika med dom gälle förlikning som stadfästs av domstol.

3 §.

Beslut som givits i mål angående boskillnad, hemskillnad eller äktenskaps-skillnad vare ansett såsom dom i tvistemål, ändå att beslutet meddelats på ansökan. Beslut i förmynderskapsärende vare däremot ej i något fall ansett såsom dom.

4 §.

Dom som givits av schweizisk domstol vare ej här i riket gällande,

1. där domstol i Schweiz, enligt vad i denna lag sägs, ej ägt behörighet att meddela domen;

2. där erkännande av domen skulle vara uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen här i riket;

3. där domen angår ämne av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur och är grundad på lag, vars bestämmelser i ämnet äro stridande mot

den lag som skolat vinna tillämpning enligt här gällande internationellt privaträttsliga regler;

4. där domen ej vunnit laga kraft enligt lagen å den ort där den meddelats; eller

5. där domen är tredskodom och utebliven part ej personligen eller genom befullmäktigat ombud i tid undfått del av stämningen.

5 §.

Dom varom förut är sagt skall anses vara av rätt domstol meddelad,

1. där svaranden vid tiden för målets anhängiggörande hade sitt verkliga hemvist i Schweiz eller, då fråga är om bolag, förening, annan samfällighet eller stiftelse, sitt säte i denna stat; och skall härvid med verkligt hemvist förstås den ort där svaranden är boende med avsikt att stadigt kvarstanna;

2. där svaranden uttryckligen förbundit sig att svara vid den domstol av vilken domen meddelats;

3. där svaranden utan förbehåll ingått i huvudsakligt svaromål;

4. där fråga är om genkärsmål som äger gemenskap med huvudkärålet;

5. där svaranden i Schweiz innehar kommersiellt eller industriellt företag eller filial och tvisten hänförde sig till denna rörelse;

6. där svaranden i Schweiz haft ombud som han enligt där gällande lag var pliktig att hålla och tvisten hänförde sig till verksamhet som han där utövade;

7. där domen avser förpliktelse på grund av lagstridig gärning som svaranden begått i Schweiz och svaranden under vistelse därstädes personligen fått del av stämningen; och skall härvid med sådan förpliktelse likställas förpliktelse som har sin grund i olyckshändelse i följd av trafik med fortskaffningsmedel av vad slag som helst; eller

8. där enligt internationell överenskommelse, i vilken såväl Sverige som Schweiz är fördragsslutande part och som ej innehåller bestämmelser om erkännande och verkställighet, behörighet tillkom schweizisk domstol.

Vad förut i denna paragraf är sagt skall icke äga tillämpning å dom som avser fråga av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur. I fråga om sådan dom vare domstolen ansedd såsom behörig, där behörighet skulle hava under motsvarande omständigheter tillkommit svensk domstol.

6 §.

Vid prövning av fråga huruvida i denna lag stadgade villkor för domens erkännande föreligga är svensk myndighet icke bunden av det avgörande som härutinnan träffats genom domen. Den äger däremot icke i övrigt ingå i ny prövning av den sak som genom domen avgjorts.

7 §.

Anhängiggöres hos domstol eller överexekutor talan i sak, vilken veterligen redan är anhängig vid schweizisk domstol som enligt denna lag är behörig, skall den svenska domstolen eller överexekutor visa målet ifrån sig.

8 §.

Dom eller förlikning som enligt 1—5 §§ äger giltighet här i riket skall, på ansökan av part, här verkställas.

9 §.

Ansökan om verkställighet göres hos Svea hovrätt.

Vid sådan ansökan skall fogas

1. domen i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;

2. bevis att domen vunnit laga kraft;

3. domstols protokoll eller annan handling, utvisande att de i 5 § första stycket stadgade villkor äro uppfyllda; samt

4. där fråga är om tredskodom, handlingar i huvudskrift eller styrkt avskrift av vilka framgår, att utebliven part personligen eller genom befullmäktigat ombud i tid fått del av stämningen eller, då sådant fall är för handen som i 5 § första stycket 7. avses, stämningen tillställts honom på sätt där sägs.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av behörig myndighet styrkt avskrift av protokoll ävensom bevis att förlikningen stadfästs av domstol samt kan verkställas i Schweiz.

Nu nämnda handlingar skola vara försedda med bevis angående utfärdarens behörighet, meddelade av schweiziska förbundskansliet, samt skola åtföljas av översättning till svenska språket, vilkens riktighet skall vara styrkt av svensk i Schweiz anställd diplomatisk eller konsulär tjänsteman eller av schweizisk här i riket anställd diplomatisk eller konsulär tjänsteman eller ock av svensk notarius publicus.

10 §.

Ansökan om verkställighet må ej bifallas utan att motparten haft tillfälle att därå svara.

11 §.

Varder ansökningen bifallen, gånge domen eller förlikningen i verket likasom domstols laga kraft ägande dom, där ej, efter klagan över hovrättens beslut, Konungen annorledes förordnar. Vad domen eller förlikningen må innehålla om tvångsmedel skall ej vinna tillämpning.

12 §.

Denna lag äger ej tillämpning å dom eller förlikning som gäller

1. konkurs eller ackordsförhandling utan konkurs, däri inbegripen fråga om ogiltighet av rättshandling som ingåtts av konkursgäldenären; eller

2. rätt till fast egendom i annat land än Schweiz eller skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller påföljd av sådan skyldighets åsidosättande, dock att även i ty fall domen eller förlikningen gäller, där den avser ämne av familjerättslig eller arvsrättslig natur.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer; den äger ej tillämpning å dom som meddelats eller förlikning som stadfästs före nämnda dag. I vad eljest är stadgat om giltighet eller verkställighet i vissa fall av utländsk domstols beslut göres ej ändring genom denna lag.

I fråga om de skäl, som ligga till grund för konventionen och lagförslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till de vid propositionen fogade protokollen ävensom till ett nedan närmare omförmänt av de svenska förhandlingsombuden den 25 november 1935 avgivet förslag (statens off. utredn. 1936: 2).

Den 9 mars 1934 beslöt Kungl. Maj:t, att förhandlingar skulle upptagas med schweiziska regeringen angående avslutande mellan Sverige och Schweiz

av en konvention om erkännande och verkställighet av domar. Genom beslut den 24 september 1934 utsåg Kungl. Maj:t därefter f. d. presidenten friherre Marks von Würtemberg, presidenten Ekeberg och utrikesrådet Malmar att vara Sveriges ombud vid ifrågavarande förhandlingar.

Sedan schweiziska regeringen å sin sida utsett ombud, ägde förhandlingar i ämnet rum i Stockholm under tiden den 24—31 oktober 1934. Vid dessa förhandlingar utarbetades ett förslag till konvention mellan de båda länderna om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

Sedan i detta förslag efter skriftväxling mellan förhandlingsombuden vidtagits vissa ändringar, huvudsakligen av redaktionell natur, framlade de svenska ombuden med skrivelse den 27 juni 1935 ifrågavarande förberedande konventionsförslag jämte förberedande förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz. Genom beslut den 18 juli 1935 förordnade Kungl. Maj:t, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag skulle inhämtas; sådant utlåtande avgavs den 19 september 1935.

Med anledning av en av lagrådet framställd anmärkning undergick konventionsförslaget efter förnyad skriftväxling mellan förhandlingsombuden ändring i en särskild punkt. Med beaktande av vissa av lagrådet framställda anmärkningar vidtogos därjämte några jämkningar i den svenska översättningen av konventionen och i nyss omnämnda förslag till lag.

Med underdånig skrivelse den 25 november 1935 framlade de svenska ombuden av motiv åtföljda förslag till:

1) en på franska språket avfattad konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar tillika med översättning till svenska språket; samt

2) lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.

Förslagen överensstämde i allo med de genom förevarande proposition framlagda.

Förslaget till konvention bygger, såvitt angår erkännande och verkställighet av domar, på samma allmänna grundsatser som kommit till uttryck i den mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 16 mars 1932 avslutade konventionen angående erkännande och verkställighet av domar. Enligt förslaget skall frågan om erkännande och verkställighet av skiljedomar regleras i något vidsträcktare omfattning än som redan skett genom den internationella konventionen den 26 september 1927 angående verkställighet av utländska skiljedomar, beträffande vilken såväl Sverige som Schweiz är fördragslutande part. I vad konventionsförslaget innehåller bestämmelser i sistnämnda avseende täckes förslaget av redan nu gällande svenska lagbestämmelser i ämnet, vilka återfinnas i lagen den 14 juni 1929 om utländska skiljeavtal och skiljedomar.

Sedan år 1932 avslutats konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående erkännande och verkställighet av domar, har med den nu föreliggande konventionen tagits ett första steg till genomförandet av en sådan reglering av ämnet i förhållande även till stater utanför den nordiska

Utskottet.

kulturgemenskapen. Genom konventionen med Schweiz komma våra förbindelser med detta land att underlättas. Mot det i enlighet med konventionen utformade lagförslaget har utskottet icke någon erinran. Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen måtte godkänna förestående konvention samt antaga det framlagda lagförslaget.

Stockholm den 3 mars 1936.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Akerman*, *Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck*, *Löfgren**, *Otto Wangson*, *Ekströmer*, *Henriksson** och *Verner Andersson**;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist*, *Sjögren* och *Olsson* i Rimforsa, fröken *Wellin* samt herrar *Beig**, *Larsson**, *Gardell* i Stenstu och *Lindberg* i Stockholm*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.